Ankenævnet for Forsikring

Den 6. april 2016 blev i sag nr. 88649:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring i Tryg Forsikring A/S. Hun klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning til en voldgiftssag. Hun kræver endvidere dækning for udgifter til advokat i forbindelse med tvisten med selskabet om retshjælp.

Selskabet har ydet retshjælpsdækning efter bestemmelserne om småsagsproces. Selskabet har bl.a. anført, at udgifterne til en voldgiftssag ikke er afholdt med rimelig grund, idet sagen kunne have været gennemført som småsag ved retten.

Klagerens advokat har henvist til, at selskabet har afgivet et dækningstilsagn. Han har i øvrigt bl.a. anført, at der var indgået en gyldig og bindende voldgiftsaftale mellem tvistens parter, og at retshjælpsforsikringen efter forsikringsbetingelserne dækker voldgiftssager.

Klageren solgte i december 2014 en hest. Købesummen var 10.000 kr. Ultimo april 2015 gjorde køber gældende, at hesten var komplet uegnet til ridebrug pga. skævt kryds og dermed mangelfuld. Køber ophævede handlen og rejste herudover et erstatningskrav på 21.585 kr. mod klageren vedr. diverse udgifter til hesten.

Klageren accepterede at tage hesten tilbage og tilbagebetale købesummen men afviste at betale erstatning. Købers advokat indgav den 20/5 2015 stævning til retten (småsag) med påstand om betaling af erstatningsbeløbet på 21.585 kr. Klagerens advokat nedlagde påstand om afvisning af retssagen med henvisning til, at købsaftalen vedr. hesten indeholdt en bindende klausul om voldgift. Købers advokat hævede den 13/8 2015 sagen under et telefonmøde ved retten, og den 17/8 2015 indgav hun i stedet klageskrift til nedsættelse af en voldgiftsret.

Voldgiftsretten har den 14/1 2016 – efter nærværende klage til Ankenævnet for Forsikring er indbragt – afsagt kendelse, hvor køber har fået delvis medhold i sin erstatningspåstand.

Klagerens advokat har i brev af 4/11 2015 til nævnet bl.a. anført:

> "[P]arterne i voldgiftssagen [indgik] i december 2014 en kontrakt vedrørende en handel om hest. Købesummen var 10.000 kr.
>
> Der var tale om en standardkontrakt, hvorefter der udgangspunktet i henhold til § 11 var, at der var værneting ved sælgers værneting, *'medmindre frivillig husdyrvoldgift er aftalt, jf. § 13'*.
>
> I § 13 havde parterne selv anført følgende: *'Der aftales frivilligt husdyr voldafgift ved en evt. retssag'*. Et af sagens kernepunkter er, hvorvidt dette kan anses som en bindende voldgiftsaftale.
>
> Købers advokat var ikke opmærksom på voldgiftsklausulen og udtog derfor stævning i sagen … Den 21. maj 2015 ansøgte undertegnede derfor om retshjælpsforsikring … og anførte, at der mellem parterne var aftalt voldgift, og at der derfor ville blive nedlagt påstand om afvisning.
>
> Den 22. maj 2015 meddelte Tryg tilsagn om retshjælpsdækning … men henviste til, at dækningen blev givet med henvisning til retshjælpsforsikringsbetingelsernes § 11A.
>
> Samme dag … blev Tryg anmodet om at anerkende dækning i henhold til de almindelige betingelser med henvisning til parternes voldgiftsaftale. Den 8. juni 2015 … svarede Tryg, at selskabet stillede sig *'uforstående'* overfor, at parterne skulle have aftalt voldgift med henvisning til, at sagen de facto var anlagt som en småsag. (**begrundelse for afslag nr. 1**)
>
> Samme dag … blev der på ny anmodet om dækning i henhold til parternes aftale om voldgift. Den 15. juni 2015 … blev Tryg rykket for svar med henvisning til den forestående frist for svarskrift i den civile retssag.

Den 17. juni 2015 … svarede Tryg, at voldgiftsaftaler på forbrugerområdet ikke var bindende med henvisning til voldgiftslovens § 7, stk. 2 (**begrundelse for afslag nr. 2**). Samme dag blev Tryg oplyst om, at bestemmelsen ikke fandt anvendelse, da der var tale om et civilkøb.

Samme dag … svarede Tryg, at de ville anerkende dækning efter de almindelige regler, såfremt retten *'henviser sagen til behandling i voldgiftsretten'*. I tillid til det heri anførte blev der den 18. juni 2015 indgivet svarskrift med påstand om afvisning ...

Den 13. august 2015 blev der afholdt telefonisk retsmøde om sagen. Der henvises til retsbogsudskriften ... Som det fremgår, besluttede sagsøgers advokat efter en drøftelse at hæve sagen for herefter at anlægge den som voldgiftssag. Dette skete, fordi sagsøgers advokat erkendte, at hun havde overset voldgiftsaftalen. Det blev derfor ikke relevant at træffe afgørelse om sagens afvisning fra rettens side, og undertegnede havde reelt ikke mulighed for at kræve rettens afgørelse om sagens afvisning, når sagsøger forinden havde hævet sagen.

Den 18. august 2015 blev Tryg anmodet om at bekræfte retshjælpsforsikringsdækning til voldgiftssagen, som nu var blevet iværksat, i henhold til den tidligere korrespondance ...

Den 1. september 2015 afviste Tryg dækning, med henvisning til at retten ikke havde *henvist* sagen til voldgift (**begrundelse for afslag nr. 3**).

Den 14. september 2015 fastholdt Tryg afvisningen, med henvisning til at sagen kunne have været behandlet i småsagsprocessen (**begrundelse for afslag nr. 4**). Tryg forsøger hermed at diktere, at klager skulle have undladt at påberåbe sig voldgiftsaftalen i parternes kontrakt. Dette vel og mærke på et tidspunkt, hvor denne mulighed ikke længere lå åben for klager, fordi sagen ikke længere verserede ved domstolene!

Den 17. september 2015 klagede undertegnede til Trygs kvalitetsafdeling ... Den 25. september 2015 svarede Tryg … og fastholdt afgørelsen. Der blev her henvist til, at § 13 ikke kunne forstås som en bindende voldgiftsaftale mellem parterne (**begrundelse for afslag nr. 5**). Der blev også henvist til, at domstolene ikke havde haft lejlighed til at vurdere, hvorvidt de kunne træffe afgørelse i sagen (**begrundelse for afslag nr. 6**).

Der blev videre nu også henvist til, at omkostningerne forbundet med voldgiftssagens behandling ikke ville stå rimeligt mål med sagens genstand (**begrundelse for afslag nr. 7**).

Endelig blev det anført, at undertegnede med påstanden om afvisning i svarskriftet i byretssagen havde foretaget *'urimelige handlinger i forhold til sagens rette afgørelse'* (**begrundelse for afslag nr. 8**). For god ordens skyld henledes nævnets opmærksomhed på, at Tryg forudgående udtrykkeligt var gjort opmærksom på, at denne fremgangsmåde ville blive fulgt. Tryg kendte på dette tidspunkt alle sagens omstændigheder.

Samme dag … skrev undertegnede på vegne af klager til Tryg og imødegik de synspunkter, som Tryg havde fremsat. Der blev heri blandt andet anført følgende:

> *'Den nuværende 'Hestevoldgift' eksisterede i mange år under navnet 'Den frivillige husdyrvoldgift'. Dette vil du kunne få bekræftet ved en søgning på internettet.*

Din fortolkning af § 13 er derfor allerede af denne grund ikke korrekt. Det er efter min opfattelse åbenbart, at parterne gyldigt har aftalt voldgift. Dette var sagsøgers advokat i sagen helt enig i, hvilket var baggrunden for, at sagen blev hævet. Hun havde blot overset bestemmelsen i forbindelse med sagsanlægget.

Når man samtidig tager højde for § 11 i kontrakten, hvoraf det fremgår, at udgangspunktet er, at der er aftalt værneting ved sælgers værneting og dermed almindelig retssagsbehandling med mindre parterne har aftalt husdyrvoldgift, mener jeg, at det bliver meget åbenbart, hvad parternes intention. Jeg bemærker i den henseende, at parterne jo altid har mulighed for at aftale voldgift, når en tvist er opstået, så derfor savner en fortolkning gående på, at parterne skulle tage stilling til spørgsmålet om voldgift, når tvisten opstod, mening.

Jeg er derudover meget forundret over, at du mener at have grundlag for at konkludere, at der skulle være udvist forsømmelse fra vores side i forbindelse med behandlingen af sagen. Forinden afgivelsen af svarskrift med påstand om sagens afvisning, var det afdækket hos klienten, at hensigten med § 13 var, at tvister skulle afgøres ved voldgift. En afgørelse af, om der er aftalt voldgift, beror ikke kun på en objektiv fortolkning af ordlyden men i højere grad på parternes formål med bestemmelsen. I denne sag er det åbenbart, at parterne har været enige om, at der var aftalt voldgift. Dette er klientens opfattelse, og henset til at modpartens advokat hævede retssagen, har det også været deres opfattelse. Jeg afviser derfor på det bestemteste, at der skulle være udvist forsømmelse fra vores side. Jeg bemærker også, at der under de foreliggende omstændigheder, hvor … hævede sagen efter afvisningspåstanden blev nedlagt, ikke har været muligt at få dommerens prøvelse af voldgiftsklausulens gyldighed.

Jeg noterer mig, at du endvidere har udbygget begrundelsen for afvisning af dækning af sagen, idet du nu også henviser til, at voldgiftsbehandling vil være for dyrt set i forhold til sagens genstand.

Jeg henviser i den forbindelse til Wiisbyes Retshjælpsforsikringen s. 230-234, hvoraf det fremgår, at det alene er i sager, hvor der er tale om sagsgenstande, som er langt mindre end i den foreliggende sag, hvor der kan være anledning til at anvende denne undtagelse. Hertil kommer, at min klient i denne sag er sagsøgt/indklaget. Wiisbye anfører på side 236 i den forbindelse følgende:

> *'Hvis det derimod må antages, at sikrede har en ikke ubetydelig chance for at få medhold, synes det rigtigst alene at tage hensyn til sagens jurdiske rimelighed og ikke sagsgenstandens størrelse, når sikrede er blevet sagsøgt'*

På den baggrund er det efter min opfattelse et uberettiget hensyn, som du har tillagt vægt i afgørelsen. Jeg bemærker, at det må anses som forudsat i den tidligere korrespondance, at min klient i øvrigt har rimelig grund til at føre sagen.'

Den 30. september 2015 … svarede Trygs kvalitetsafdeling og fastholdt afvisningen. Det blev her bl.a. anført, at sagen reelt alene angik et spørgsmål om bedømmelse af et erstatningskrav, og at dette kunne have været behandlet af en juridisk dommer under småsagsprocessen (**begrundelse for afslag nr. 9**). Endelig blev det anført, at det ikke havde været til klagers fordel, at sagen blev påstået afvist med henvisning til selvrisikoen på retshjælpsforsikringen (**begrundelse for afslag nr. 10**).

Det bemærkes endeligt, at klagers forsikringer hos Tryg var opsagt på tidspunktet for ansøgningen om retshjælpsforsikring. Det er klagers opfattelse, at Trygs sagsbehandling i den foreliggende sag, hvor Tryg har fremsat et hav af forskellige begrundelser for at afvise dækning på et efter klagers opfattelse forkert grundlag, ikke mindst i lyset af det anførte i [mail af 17/6 2015], skal ses som et udtryk for, at klager ikke længere er kunde hos Tryg.

Der nedlægges på ovenstående baggrund følgende påstande:

Påstand 1:
Tryg skal anerkende dækning på … retshjælpsforsikring til voldgiftssagen ...

Påstand 2:
Tryg skal anerkende, at … har krav på dækning af advokatomkostninger i anledning af parternes tvist om dækning på retshjælpsforsikringen.

Til støtte for den nedlagte påstand 1 gøres det principalt gældende,

at det anførte i [mail af 17/6 2015] skal anses som en anerkendelse af dækning, også i den situation, hvor sagsøger i retssagen vælger at hæve sagen, idet klager ikke havde mulighed for at kræve rettens afgørelse om sagens afvisning,

Subsidiært gøres det gældende,

at Trygs øvrige mange begrundelser for ikke at ville anerkende dækning er fremsat på et tidspunkt, hvor klager havde disponeret i tillid til, at Tryg ville anerkende dækning i sagen, såfremt den overgik til voldgift, jf. [mail af 17/6 2015], og at disse begrundelser derfor allerede af denne grund ikke kan tillægges vægt,

at Tryg som professionel må bære risikoen for den eventuelle uklarhed omkring rækkevidden og forståelsen af [mail af 17/6 2015], som nævnet måtte finde, der er til stede, idet retten ikke havde nogen mulighed for at *'henvise'* sagen til voldgift,

at retshjælpsforsikringsbetingelserne i henhold til § 2, stk. 1 utvetydigt dækker voldgiftssager,

at parterne i sagen må anses for at have aftalt voldgift, jf. § 13 i [købsaftalen] sammenholdt med § 11,

at det beroede på en fejl, at købers advokat anlagde sagen som et retssag, og at dette ikke som hævdet af Tryg kan tages som et udtryk for, at parterne ikke havde aftalt voldgift, hvilket illustreres af, at købers advokat af egen drift hævede retssagen, hvorved retten ikke havde mulighed for at træffe afgørelse om sagens afvisning,

at retten med henvisning til retsplejelovens § 248, stk. 2 sammenholdt med voldgiftslovens § 8, stk. 1 ville have afvist retssagen,

at Tryg ikke ud fra omkostningsmæssige betragtninger (eller andre betragtninger) er berettiget til at afskære deres forsikringstager fra at håndhæve en gyldigt aftalt voldgiftsklausul i en kontrakt indgået forud for tvistens opståen med henvisning til, at sagen ville kunne behandles som en småsag, idet dette ingen støtte har i forsikringsbetingelserne, ligesom det ville indebære en helt uberettiget indskrænkning af forsikringstagerens aftalefrihed, idet parter i henhold til voldgiftslovens § 6 har frihed til at

aftale voldgift, hvilket må anses som anerkendt i henhold til forsikringsbetingelsernes § 2, stk. 1,

at nærværende tvist aldrig ville kunne være opstået, såfremt købers advokat ikke fejlagtigt havde anlagt sagen som en småsag, og at afgørelse om dækning på en forsikring ikke bør bero på en sådan tilfældighed,

at alene sager, der behandles efter retsplejelovens kapitel 39 er omfattet af ordlyden af § 11a, stk. 1 og dermed undtaget fra udgangspunktet om fuld dækning i betingelsernes § 11, stk. 5,

Til støtte for den nedlagte påstand 2 gøres det gældende,

At klager i henhold til forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3 har krav på dækning af rimelige og nødvendige advokatomkostninger i anledning af den omfattende korrespondance omkring dækning på forsikringen, idet opmærksomheden henledes på, at dækning i henhold til retshjælpsforsikringsbetingelserne udtrykkeligt er betinget af, at sikrede har søgt bistand hos en advokat, der har påtaget sig sagen, jf. betingelsernes § 11, stk. 1."

Selskabet har i brev af 22/12 2015 til nævnet bl.a. anført:

"Sagen drejer sig om, at vores kunde i forbindelse med salg af en hest er blevet stævnet med henblik på betaling af et erstatningskrav, som følge af en køberetlig mangel ved hesten.

…

Tvisten vedrører spørgsmålet om, hvorvidt der er dækning for de omkostninger, der er forbundet med, at vores kundes advokat påstår en sag, anlagt under småsagsprocessen, hævet med henvisning til en bestemmelse i en købsaftale om retssager og husdyrvoldgift. Selve handlen er forinden anlæggelse af retssagen hævet, hvorfor spørgsmålet alene angår om, der kan rejses krav for udgifter til opstaldning, foder samt bedækning af hest. Erstatningskravet er på i alt 21.585 kr.

Vi har givet tilsagn om retshjælpsdækning under betingelsernes punkt 11A om småsager.

…

Vurdering

Efter modtagelsen af klagen gennem Ankenævnet er sagen gennemgået på ny, og vi skal komme med følgende bemærkninger.

Er der mellem parterne aftalt forudgående voldgift ved tvister?

Ordlyden i kontraktens §§ 11 og 13 er følgende:

'§ 11 En eventuel tvist skal afgøres efter danske lovregler, og en eventuel retssag skal anlægges ved sælgers værneting, medmindre frivillig husdyrvoldgift er aftalt jf. § 13. Enhver særlig aftale omkring lovvalg, værneting og forum fremgår af § 13.

§ 13 Særlige vilkår. En evt. tvist skal afgøres efter dansk lovregler. Der aftales frivilligt husdyr voldafgift ved en evt. retssag'

Det er vores opfattelse, at selve formuleringen af voldgiftsklausulen i kontraktens § 13 må læses således, at der frivilligt kan aftales voldgift i forbindelse med en eventuel retssag. Vi mener derfor ikke, at der er tale om en forudgående aftale om, at tvister altid skal løses ved frivillig voldgift, men derimod en mulighed for, at parterne ved en retlig tvist kan aftale

frivillig husdyrvoldgift, herunder at parterne efter anlæggelse af retssag kan aftale frivillig husdyrvoldgift.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at klausulens formulering, herunder valget af ordet 'voldafgift' vidner om, at klausulen er skrevet af en af de to private parter. Det må derfor lægges til grund, at de to parter ikke på tidspunktet for aftalens indgåelse kendte til konsekvenserne af en klausul om voldgiftsbehandling og særligt udgifterne til en sådan, særligt når der henses til sagsgenstandens størrelse.

Såfremt kontraktens § 13 fortolkes som en forudgående aftale om voldgift, må det lægges til grund, at de to private parter ikke har været klar over, at klausulen kunne fratage dem muligheden for at gå til domstolene og få sagen behandlet langt billigere under småsagsprocessen.

Videre fremgår det af voldgiftslovens § 7 stk. 2, at der forud for en tvists opståen ikke gyldigt kan aftales voldgift med en forbruger. Det samme må gøre sig gældende i nærværende sag, hvor købesummen for hesten indeholder moms jf. købekontraktens § 1.

Det er derfor vores vurdering, at klausulen kunne tilsidesættes ved en domstol under henvisning til, at den ikke var vedtaget gyldigt.

Samtidig skal vi henlede opmærksomheden på, at købers advokat … og køber selv, tilsyneladende ikke har været af den opfattelse, at der var indgået en forudgående aftale om voldgift. Til støtte herfor skal det anføres:

- At advokat … i sin første henvendelse til vores kunde den 30. april 2015 henviste til, at hun havde set købekontrakten. Det skal her bemærkes, at købekontrakten alene er på 3 sider,

- At …. efterfølgende skrev til …, at der ville blive udtaget stævning, hvis erstatningskravet ikke blev betalt,

- At … ikke reagerede herpå ved at henvise til, at der var indgået en forudgående aftale om voldgift,

- At … efterfølgende anlægger sag under småsagsprocessen, idet hun gør retten opmærksom på, at hovedydelserne var udvekslet, hvor spørgsmålet alene vedrører berettigelsen af erstatningskravet,

- At vores kunde allerede i forbindelse med tilbagebetaling af købesummen til sælger, deponerede et beløb svarende til erstatningskravet,

- At … først hæver sagen efter … påstand om afvisning,

- At … ved anmodningen om nedsættelse af voldgift skrev, at *'På vegne af min klient …, indledte jeg i første omgang et almindeligt retsskridt i form af indgivelse af stævning til retten i …, sagsøgtes værneting. Sagsøgte nedlagde herefter påstand om afvisning under henvisning til, at der var vedtaget en voldgiftsklausul.* ***For at gøre en lang historie kort, er parterne nu enige om*** *(vores fremhævning), at sagen ved retten i … hæves - jeg mangler fortsat en retsbogsudskrift herom, men den er på vej - og i stedet lade sagen afgøre ved voldgift under ...*'

Vi må derfor fastholde, at det er vores vurdering, at der ikke mellem parterne forud for tvistens opståen har været aftalt voldgift.

Er der under sagens behandling givet indtryk af dækningstilsagn efter de alm. regler

Ved ansøgningen om retshjælp den 21. maj 2015 … oplystes det af advokat …, at han ville påstå sagen afvist under henvisning til, at der var aftalt voldgift. Samtidig blev der anmodet om dækning efter de almindelige regler, såfremt retten afviste sagen efter hans påstand herom.

Ved mail af 22. maj 2015 meddeltes der retshjælpstilsagn efter betingelsernes § 11A om småsager. Samtidig gjorde vi opmærksom på, at … skulle vende tilbage, såfremt retten bestemte, at sagen ikke skulle behandles efter reglerne om småsager.

For god ordens skyld skal det bemærkes, at et retshjælpstilsagn efter betingelsernes § 11A er ensbetydende med, at forsikringen alene dækker retsafgift og eventuelle udgifter til sagkyndig bistand, der pålægges af retten. Udgifter til advokat bistand forud for hovedforhandlingen er således ikke omfattet af forsikringens dækning jf. § 11A stk. 2. De udgifter der er forbundet med selve hovedforhandlingen dækkes efter § 11A stk. 5, og beregnes dermed i overensstemmelse med landretternes vejledende salærtakster for hovedforhandling i småsager jf. retsplejelovens § 408. Der er således stor forskel på dækning af advokatens honorar afhængig af, om en sag dækkes ud fra reglerne om småsager eller efter de almindelige regler om retshjælp.

Efterfølgende anmodes der om dækning efter de almindelige regler uden for småsagerne uanset sagens begrænsede gentand. Ved mail af 8. juni 2015 informerer vi om, at **såfremt retten af egen drift tager sagen ud af småsagsprocessen**, vil vi gerne høre nærmere. … vender efterfølgende tilbage ved mail af 15. juni 2015 med oplysning om, at konsekvensen af hans afvisningspåstand formentlig vil være, at … hæver sagen. På dette tidspunkt er … således klar over, at der er en stor sandsynlighed for, at retten ikke får mulighed for at tage stilling til, hvorvidt sagen skal afvises eller om de mener, at sagen kan behandles under småsagsprocessen.

På baggrund heraf meddelte vi den 17. juni 2015, at vi ville dække under forudsætning af, at **retten henviste sagen** til behandling i voldgiftsretten.

For god ordens skyld bemærkes det, at Advokat … ikke umiddelbart efter vores mail af 17. juni 2015 … reagerede i forhold til, at det formelt ikke var muligt for retten at henvise sagen. Dette synspunkt gøres først gældende senere, da vi afviser dækning efter de almindelige regler om retshjælpsdækning. Imidlertid tager … mailen til indtægt for, at der er givet et de facto dækningstilsagn til trods for vores forudgående korrespondance og det forhold, at retten rent formelt ikke kan henvise sagen til voldgiftsretten.

I den forbindelse skal det anføres, at mail af 17. juni 2015 fra vores skadeafdeling ikke kan tages til indtægt for, at Tryg de facto har anerkendt dækning. Indholdet i mailen er udtryk for, at hvis retten afviste sagen på grund af 'voldgiftsklausulen', ville der kunne ydes dækning efter de almindelige betingelser. Mailen skal endvidere sammenholdes med den korrespondance der ligger forud for, hvor det tydeligt fremgår, at det er retten, der skal tage stilling til, hvorvidt sagen skal afvises eller tages ud af småsagsprocessen.

Vi har således været meget tydelige gennem sagens forløb i forhold til, at det skulle være retten, der afviste sagen også selvom vi ved mail af 17. juni 2015 skrev, at retten skulle

henvise sagen. … gjorde ved sin mail af 15. juni 2015 opmærksom på den mest sandsynlige konsekvens af hans påstand om afvisning, og til trods for dette nedlagde han påstand om afvisning. Herved fik retten ikke mulighed for at tage stilling til, hvorvidt der var tale om en gyldigt vedtaget forudgående klausul om voldgift eller om, retten kunne træffe afgørelse i sagen.

Urimelige omkostningerne

Inden anlæggelse af sagen under småsagsprocessen var handlen gået tilbage, hvori der efter vores opfattelse ligger en erkendelse af, at hesten har været behæftet med en mangel forud for købet den 20. december 2014. Dette støttes ligeledes af den korrespondance, som advokat … henviser til i sin mail af 30. april 2015 til vores kunde.

Spørgsmålet drejer sig derfor alene om, hvorvidt erstatningskravet som følge af den køberetlige mangel er berettiget eller ej. Dette er efter vores opfattelse et spørgsmål, der kan afgøres af en juridisk dommer under småsagsprocessen, og der er derfor ikke behov for fagkyndig bistand til sagens afgørelse.

I den konkrete sag udgør sagens genstand 21.585 kr. Ifølge landbrugsinfo.dk (SEGES) vil der typisk være følgende udgifter forbundet med voldgiftsbehandling: Administrationsgebyr på 6.500 kr., honorar til voldgiftsdommeren afhænger af antallet at dommere og sammensætningen, men i sager med en sagsgenstand på op til 200.000 kr. ligger honoraret i et spænd mellem 5.000 og 35.000 kr. Dertil kommer andre udgifter, som f.eks. kan være lokaleleje. Lokaleleje ved 6 personers deltagelse koster mellem 2.000 - 3.000 kr. afhængig af hovedforhandlingens længde. Det bemærkes at lokaleudgifterne kan være dyrere. Hertil kommer udgifter til vores kundes advokat … behandling af sagen. Udskrift fra hjemmesiden er vedlagt ...

I henhold til betingelserne for retshjælpsforsikringens § 5 stk. 1 dækkes omkostninger ikke, når de ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi omkostningerne ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand.

Vi må derfor fastholde, at sagens karakter efter vores vurdering ikke nødvendiggør en voldgift-behandling ved 'Den Frivillige Voldgift' og at der derfor ikke er tale om rimelige omkostninger, når sagen i svarskriftet, påstås afvist under henvisning til klausulen i kontrakten. I den forbindelse henledes opmærksomheden særligt på købers og dennes advokats adfærd omkring udtagelse af stævning og anmodningen om nedsættelse af voldgift, hvor det anføres, at parterne er **nu enige om**.

Dertil kommer, at advokat … på vegne af vores kunde skriver til Tryg, at vores kunde kan **se sig nødsaget til at acceptere at betale det rejste krav, da procesrisikoen i den samlede sag ellers vil blive for stor**. Endvidere deponeres et beløb svarende til erstatningskravet på 21.585 kr. allerede på det tidspunkt, hvor handlen går tilbage. Dette må ligeledes være udtryk for, at omkostningerne, der er forbundet med at føre sagen videre ved voldgiftsbehandling, ikke kan anses for rimelige.

Ud fra ovenstående må vi fastholde, at udgifterne til førelse af sagen ved voldgift ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand.

Urimelige handlinger

Det følger af retshjælpsforsikringsbetingelsernes § 5 stk. 6, at hvis sikrede eller dennes advokat forsømmer at foretage, hvad der er påkrævet til tvistens rette afgørelse ved f.eks. at foretage handlinger, der er urimelige, vanskeliggør eller forsinker sagens gennemførel-

se, hæfter Tryg kun i det omfang, hvori det godtgøres, at forsømmelsen har været uden indflydelse på sagens omkostninger.

Ved advokat … afgivelse af svarskrift med påstand om, at sagen skal afvises under henvisning til 'voldgiftsklausulen' og som konsekvens heraf tages ud af småsagsprocessen, er det vores opfattelse, at der er foretaget urimelige handlinger i forhold til sagens rette afgørelse. Særligt når henses til forløbet forud for udtagelse af stævning, selve stævningen samt anmodningen til voldgiftsretten.

Det er således vores opfattelse, at det ikke er sandsynliggjort, at nærværende sag ikke kunne være behandlet under småsagsprocessen.

Vi må således fastholde, at der ved advokat … er foretaget urimelige handlinger.

Dækning af advokatomkostninger i henhold til FAL § 32 stk. 3
I henhold til Forsikringsaftalelovens § 32 stk. 3, kan sikrede kræve rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand dækket af selskabet.

For at udgifter til advokat kan kræves dækket af forsikringen kræver det, at selskabets sagsbehandling har givet anledning til, at man har måttet søge advokatbistand. Det skal således afgøres efter en konkret vurdering ud fra kravets omfang og beskaffenhed, om det har været rimeligt og nødvendigt, at sikrede har søgt advokatbistand. I givet fald erstattes udgifterne til et rimeligt arbejdsvederlag ud fra en konkret vurdering af den enkelte sag. I overvejelserne indgår om kravet er kompliceret, men navnlig om forsikringsselskabet ved sin handlemåde har givet anledning til, at den sikrede har søgt advokatbistand, herunder om selskabet har forsømt at give klagevejledning.

Vi fastholder, at vores handlemåde, adfærd og sagsbehandling ikke har medført, at advokat … er berettiget til salær efter FAL § 32 stk. 3, idet vi fra sagens start har meddelt retshjælpstilsagn efter betingelsernes § 11A om småsager. Det er yderligere ikke praksis for, at der af advokater i retshjælpsforsikringssager ansøges om salær i henhold til FAL § 32 stk. 3 eller at et sådant krav betales efter FAL § 32 stk. 3.

Endelig har … medvirken i sagen ikke medført ændringer af vores vurdering af dækningsomfanget.

Konklusion
På baggrund af vores ovenstående gennemgang af sagens akter, herunder forsikringsbetingelser, stævning og købekontrakt må vi i den konkrete sag meddele, at vi fastholder vores tidligere afgørelse.

Begrundelsen herfor er:

- At der ikke i forbrugerforhold forud for en retlig tvist gyldigt kan aftales voldgiftsbehandling, jf. herved voldgiftslovens § 7 stk. 2 eller en analogi af denne,

- at formuleringen af købekontraktens § 13 efterlader tvivl om, hvad hensigten har været, hvilket støttes af købers og denne advokats adfærd,

- at der ud fra købers og dennes advokats adfærd ikke fra starten har været enighed om, at der i købekontraktens § 13 var aftalt forudgående voldgift,

- at købesummen inden udtagelse af stævning tilbagebetales, hvori der efter vores opfattelse ligger en erkendelse af, at hesten har været behæftet med en mangel,

- at der er tale om en almindelig køberetlig tvist om, hvorvidt et erstatningskrav kan gøres gældende som følge af en mangel ved hesten,

- at udgifterne til voldgiftbehandlingen ikke er nødvendige og rimelige,

- at en afvisningspåstand som følge af en voldgiftsklausul ikke er en rimelig handling henset til forløbet, sagens karakter og genstandens størrelse og

- at advokat …, da vi fastholder afvisningen, oplyser, at hans klient nu ser sig nødsaget til at betale erstatningskravet, da procesrisikoen er for stor.

For så vidt angår dækning af advokatomkostninger mener vi ikke, at der er grundlag for at dække disse efter FAL § 32 stk. 3, som redegjort for ovenfor."

I brev af 12/1 2016 fra klagerens advokat til nævnet hedder det:

"Ad fortolkningen af § 13 i parternes kontrakt.
Det er et almindeligt fortolkningsprincip, at et vilkår altid bør fortolkes, så det giver mening.

Trygs fortolkning af § 13 … vil indebære, at § 13 reelt er uden betydning, når henses til ordlyden af § 11. Fortolkningen, som i forvejen ikke må anses som den mest nærliggende ud fra en ren ordlydsfortolkning, bør derfor afvises.

Hertil kommer, at advokat … beslutning om at hæve retssagen må anses som et centralt fortolkningsbidrag, da denne beslutning helt savner mening, såfremt hun var af den opfattelse, at klausulen ikke var gyldigt vedtaget. Den beslutning traf hun selv, og uanset hendes formulering i forbindelse med anlæggelsen af voldgiftssagen forelå der ikke nogen form for aftale mellem parterne herom.

Endelig bemærkes det, at Trygs fortolkning strider lodret mod Trygs forsikringstageres egen udlægning af, hvad parternes mening med § 13 var, idet de klart har tilkendegivet over for undertegnede, at de ønskede at bruge hestevoldgiften, som det i øvrigt er sædvanligt i hestesager.

Ad voldgiftslovens § 7, stk. 2
Det bestrides, at voldgiftslovens § 7, stk. 2 har relevans i sagen. Der er tale om et civilkøb, hvorfor det savner mening, at Tryg påberåber sig en bestemmelse som alene gælder i et forbrugerforhold.

Ad nedlæggelsen af påstanden om afvisning
I Trygs indlæg … anfører Tryg, at påstanden om afvisning blev nedlagt, til trods for at undertegnede havde gjort Tryg opmærksom på, at den mest sandsynlige konsekvens heraf ville være, at sagsøger hævede retssagen. Tryg gør i den forbindelse gældende, at dette indebar, at retten ikke fik mulighed for at tage stilling til gyldigheden af voldgiftsklausulen.

Såfremt der ikke var blevet nedlagt en afvisningspåstand, ville konsekvensen have været, at sagen uden videre var fortsat som en retssag. Det er et grundlæggende princip i retsplejeloven, at indsigelser om rettens manglende kompetence skal fremsættes i svarskriftet. Derfor kan det allerede af den grund ikke kritiseres, at afvisningspåstanden blev nedlagt. Tryg havde da heller ikke forudgående haft indsigelser herimod.

Det er ikke anerkendt, at hesten var behæftet med mangler
Det bestrides, at det skulle være anerkendt, at hesten var behæftet med en mangel, som Tryg gør gældende ... Der henvises herved til svarskriftet i voldgiftssagen … og de deri anførte anbringender herom.

Ad forsikringsbetingelsernes § 5, stk. 1
I forhold til det anførte vedrørende forsikringsbetingelsernes § 5, stk. 1, gøres det gældende, at denne bestemmelse ikke bør kunne påberåbes af et forsikringsselskab til støtte for, at en forsikringstager, der bliver mødt med et uberettiget krav om betaling af erstatning, frivilligt skal betale kravet, eller skal acceptere at opgive en forudgående aftalt ret til voldgiftsbehandling af tvisten.

Det er netop i en sådan situation, at en retshjælpsforsikring for private har sin berettigelse. Det bemærkes herved, at en meget stor del af de sager, der føres under retshjælpsforsikringer, ikke ville blive ført, såfremt der ikke fandtes en sådan forsikring, fordi forsikringstageren ikke ville have råd til selv at føre sagen.

Den foreliggende praksis på området viser da også, at nævnet har været meget tilbageholdende med at anvende bestemmelsen.
…
Særligt om sagens kronologi
Nævnet anmodes i øvrigt om at være meget opmærksom på kronologien i sagen. Således er langt størstedelen af Trygs mange forskellige begrundelser for ikke at ville yde retshjælpsforsikringsdækning i sagen først fremsat, efter at retssagen var hævet og anlagt som voldgiftssag.

Særligt bemærkelsesværdigt er i den forbindelse, at Tryg påberåber sig, at der er foretaget urimelige handlinger fra undertegnedes side ved afgivelsen af svarskrift med påstand om afvisning ... Såfremt Tryg anså denne handling som urimelig, skulle dette have været klart oplyst i forbindelse med den indledende korrespondance i sagen, hvor det klart blev angivet, at en sådan påstand ville blive nedlagt. Det bestrides i øvrigt med henvisning til det allerede anførte, at handlingen var uberettiget."

Voldgiftsretten har den 14/1 2016 afsagt kendelse. Voldgiftsretten fandt bl.a.:

– at det ikke var dokumenteret, at klageren havde handlet med heste i et sådan omfang, at det gjorde hende til erhvervsdrivende, hvorfor købet af hesten ikke var omfattet af købelovens § 4 a om forbrugerkøb.

– at klageren klart havde tilsidesat sin loyale oplysningspligt over for køber vedrørende hestens skævhed i krydset og en tidligere handelsundersøgelse af hesten, der ikke var uden bemærkninger.

– at køber var berettiget til at ophæve købet,

– at klagerens tilsidesættelse af sin loyale oplysningspligt var ansvarspådragende, hvorfor klageren skulle betale erstatning efter købelovens § 42, stk. 2,

– at købers udgifter til inseminering ikke havde været påregnelige for klageren,

– at erstatningen herefter skulle fastsættes til 11.873 kr. i overensstemmelse med købers opgørelse af de øvrige tabsposter, og

– at klageren skulle betale udgifterne til voldgiftsretten, i alt 26.500 kr., samt betale køber 15.000 kr. til dækning for udgifter til advokat.

Klagerens advokat har i brev af 15/1 2016 til nævnet bl.a. bemærket:

"Det fremgår forudsætningsvis af kendelsen, at voldgiftsretten ikke har lagt til grund, at ophævelsen af handlen måtte anses som anerkendt ved tilbagetagelsen af hesten, idet voldgiftsretten har foretaget en selvstændig prøvelse af dette spørgsmål.

Det fremgår videre, at klager ved kendelsen alene blev pålagt at betale godt halvdelen af det påståede beløb, og at der således også af denne grund har været rimelig grund til at føre sagen.

Endelig henledes nævnets opmærksomhed på, at voldgiftsretten i sagen har været bistået af en sagkyndig, hvilket har været medvirkende til, at sagen har kunnet gennemføres uden syn og skøn, som formentlig ville have været nødvendigt, såfremt sagen havde været gennemført som en småsag. Udgifter til syn og skøn i sager om mangler ved heste beløber sig ofte til 20.000-30.000 kr. Udgifter som altså blev sparet ved sagens behandling i det specialiserede forum, som parterne havde aftalt.

Det ville i den forbindelse i øvrigt heller ikke kunne udelukkes, at retten af egen drift så havde løftet sagen ud af småsagsprocessen med henvisning til, at sagen var uegnet til at versere som småsag.

Det gøres gældende, at Trygs anbringende om, at det har medført forøgede omkostninger at gennemføre sagen ved voldgift heller ikke af denne grund bør tillægges vægt.

Det bemærkes herved også, at sagen med voldgiftskendelsen nu er endegyldigt afsluttet, hvorimod en eventuel dom i en småsag, kunne have været anket med deraf følgende yderligere omkostninger til følge."

Af brev af 5/2 2016 fra selskabet til nævnet fremgår bl.a.:

"Forudgående voldgiftsaftale
Til støtte for, at der ikke forelå en forudgående voldgiftsaftale skal følgende fremhæves:

- Sagen blev oprindeligt anlagt, som småsag ved byretten af købers advokat på trods af dennes kendskab til købekontraktens indhold jf. tidligere redegørelse i vores brev af 22. december 2015.

- Købers advokat skrev ved anmodningen om nedsættelse af voldgift følgende; *'for at gøre en lang historie kort, er parterne **nu enige om** ..'* (vores udhævning …)

- Af voldgiftskendelsen af 14. januar 2016 fremgår … om 'Voldgiftsagens indledning og forløb', at: *'… anlagde sag den 20. maj 2015 ved Retten i … vedrørende krav på erstatning af afholdte udgifter. **Efter aftale mellem parterne blev nærværende voldgiftssag anlagt senere til afgørelse af parternes tvist** (vores udhævning), om … ret til skadeerstatning'*.

Vi må derfor fastholde, at det er vores opfattelse, at der ud fra købers og dennes advokats fremgangsmåde ikke fra starten har været enighed om, at der forud for tvistens opståen var indgået en voldgiftaftale mellem køber og sælger.

Juridisk vurdering af en køberetlig tvist
Det er vores opfattelse, at der er tale om en køberetlig mangel, og et deraf følgende erstatningskrav, hvor sælger har tilbageholdt oplysninger. De tilbageholdte oplysninger er vedrørende en tidligere handelsundersøgelse af hesten i 2012.

Ved handelsundersøgelsen fra 2012 blev det bemærket, at: *'hestens sundhedstilstand d.d. ikke er uden bemærkninger (jf. pkt...). Det kan ikke udelukkes, at disse kan påvirke den påtænkte anvendelse af hesten'*. Videre blev det oplyst, at den påtænkte anvendelse var *'ridning, let dressur'*. Der var således mangler ved hesten forud for salget i december 2014, som vores kunde ikke oplyste køber om.

Da hesten på tidspunktet for anlæggelse af retssagen under småsagsprocessen var tilbageleveret, og købesummen tilbagebetalt udestod udelukkende spørgsmålet om erstatningskravet. Vi må derfor fastholde, at Byretten i … efter vores opfattelse var kompetente til at behandle en sag af den pågældende karakter, hvorfor de ikke formelt har kunnet afvise sagen.

Det er korrekt at køber ved voldgiftsagen ikke fik medhold i hele det rejste krav, men årsagen til dette er, at kravet for inseminering afvises ud fra en juridisk adækvans betragtning og ikke ud fra en fagkyndig vurdering.

Konklusion
På baggrund af ovenstående fastholder vi således, at udgifterne til voldgiftsbehandlingen ikke har været rimelige og nødvendige, idet sagen kunne have været afgjort under småsagsprocessen.

Endelig blev sagen på opfordring af vores kundes advokat hævet af købers advokat. Sagen blev herved bragt ud af småsagsprocessen og over i en på flere måder fordyrende voldgiftsbehandling dels i form af udgifter til selve voldgiftsbehandlingen og dels i form af et større salær til vores kundes advokats arbejde end, hvad der er dækning for under en sag i småsagprocessen."

15. 88649

I det følgende gengives et uddrag af korrespondancen mellem klagerens advokat og selskabet efter køberen indgav stævning til retten den 20/5 2015:

21/5 2015, brev fra klagerens advokat til selskabet:
"Ansøgning om retshjælpsdækning
…
… har anlagt en småsag over for min klient/Trygs kunde. … Der er i sagen tale om et civilt køb. Som det fremgår af bilag 1 til stævningen, købekontrakten, § 11 og § 13, er der mellem parterne aftalt frivilligt husdyr voldgift, og jeg vil derfor i mit svarskrift påstå sagen afvist som følge heraf.

Såfremt sagen afvises ved Retten i … efter min afvisningspåstand, og der efterfølgende indledes en voldgiftssag, skal jeg anmode om retshjælpsdækning til sagens førelse efter de almindelige regler."

22/5 2015, mail fra selskabet til klagerens advokat:
"Af det fremsendte kan vi se, at hesten er tilbageleveret således det kun er ekstra omkostningerne der er uenighed om. Vi har noteret os, at der er tale om en småsag, som behandles efter reglerne i Rpl. kapitel 39, hvorfor vores tilsagn er i henhold til retshjælpsbetingelsernes § 11A.
…
Såfremt retten bestemmer at sagen ikke skal behandles efter reglerne i Rpl. kapitel 39, § 400 skal vi bede dig vende tilbage."

22/5 2015, mail fra klagerens advokats sekretær til selskabet:
"Vi gør opmærksom på, at der er tale om en voldgiftssag i henhold til parternes aftale, hvorefter advokat … uanset sagens begrænsede genstand anmoder om retshjælpsdækning efter de almindelige betingelser uden for småsagsreglerne."

8/6 2015, mail fra selskabet til klagerens advokat:
"Af den fremsendt stævning udfærdiget af … kan vi se, at sagen er anlagt i småsagsprocessen - så at parterne skulle have aftalt at sagen skal behandles som en voldgiftssag stiller vi os uforstående overfor.

Såfremt retten af egen drift tager sagen ud af småsagsprocessen hører vi gerne nærmere. Vi bekræfter således dækning til sagen som det fremgår af tidligere mail. Vi henviser i øvrigt til betingelsernes § 5 stk 1. omkring omkostninger afholdt med rimelig grund."

8/6 2015, mail fra klagerens advokat til selskabet:
"Som du kan se af parternes købsaftale er der aftalt voldgiftsbehandling. Sagsanlægget er derfor med meget stor sandsynlighed en følge af en fejl hos advokat …, der har overset voldgiftsaftalen. Derfor vil en afvisningspåstand fra vores side antagelig have til følge at sagsøger hæver sagen og anlægger den som voldgiftssag.

Vil du i så fald bekræfte retshjælpsdækning til sagen, således at vores klient ved hvor de står omkostningsmæssigt. Både jeg og vores klient har forstået at en fortsat sagsførelse ved byretten alene er dækket efter reglerne om småsager."

17/6 2015, mail fra selskabet til klagerens advokat:
"Vi henviser til voldgiftslovs § 7 stk. 2 hvoraf det fremgår at forudgående voldgiftsaftaler på forbrugerområdet ikke er bindende for forbrugeren.

Da modpartens advokat har anlagt sagen i småsagsprocessen er vores tilsagn som tidligere nævnt afgivet i overensstemmelse med betingelsernes § 11A - dette fastholdes."

17/6 2015, mail fra klagerens advokat til selskabet:
"Modparten er ikke forbruger og mine klienter ikke erhvervsdrivende med køb og salg af heste - der er tale om et civil køb i sagen. Voldgiftsloven § 7, som jeg godt kender, er derfor ikke relevant i sagen og begge parter er bundet af voldgiftsaftalen.

Jeg imødeser derfor retshjælpstilsagn efter de almindelige regler, idet jeg henviser til at der er frist for svarskrift 19. ds., på fredag, hvorfor sagen haster nu."

17/6 2015, mail fra selskabet til klagerens advokat:
"Såfremt retten henviser sagen til behandling i Voldgiftsretten bekræfter vi dækning efter almindelige betingelser."

Forsikringsbetingelserne indeholder følgende bestemmelser:

"Fællesbetingelser for alle former for retshjælpsforsikring
…
§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?
Stk. 1. Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet, og som efter deres art vil kunne behandles af en domstol efter retsplejelovens regler om civile sager. Forsikringen dækker også tvister af denne art, som efter parternes aftale i stedet behandles ved voldgift.
…
§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?
Stk. 1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, fx fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand.
…
Stk. 6. Forsømmer sikrede - eller den af sikrede valgte advokat - at foretage, hvad der er påkrævet til tvistens rette afgørelse, så som at give møde i retten eller at fremskaffe begæret bevismateriale, eller foretages handlinger, der er urimelige, vanskeliggør eller forsinker sagens gennemførelse, hæfter Tryg kun i det omfang, hvori det godtgøres, at forsømmelsen har været uden indflydelse på sagens omkostninger.
…
§ 11 A. Særlige regler for småsager med en sagsgenstand på højst 50.000 kr.* (se yderligere side 6) samt anerkendelsessøgsmål
Stk. 1. § 11, stk. 1 gælder ikke i sager, som behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 39 (småsagsproces).
Dækningen af salæromkostninger efter stk. 5 er betinget af at sikrede har søgt bistand hos en advokat eller en af Tryg godkendt professionel rettergangsfuldmægtig**(se yderligere oplysninger side 6), jf. retsplejelovens § 260, stk. 5. …

Stk. 2. Bortset fra retsafgift og eventuelle udgifter til sagkyndig erklæring, der pålægges af retten, er eventuelle udgifter forud for hovedforhandlingen ikke omfattet af retshjælpsdækningen. Udgifter forbundet med hovedforhandlingen dækkes efter reglerne i stk. 5. …
…
Stk. 4. En eventuel aftale mellem parterne om, hvorvidt en sag skal behandles efter reglerne om småsagsproces eller ej, skal på forhånd godkendes af Tryg.

17. 88649

Stk. 5, Eventuelt salær til advokat eller den iht. retplejeloven § 260, stk. 5 anførte rettergangsfuldmægtige beregnes i overensstemmelse med landsretternes vejledende salærtakster for hovedforhandlingen i straffesager, jf. retsplejelovens § 408."

Nævnet udtaler:

Klageren blev den 20/5 2015 sagsøgt af køberen af hesten med påstand om betaling af en erstatning på 21.585 kr. Retssagen blev anlagt ved byretten under retsplejelovens regler om småsager. Den 22/5 2015 meddelte selskabet dækningstilsagn til retshjælp i henhold til forsikringsbetingelsernes særlige regler om småsager, jf. betingelsernes § 11 A.

Klagerens advokat skrev herefter til selskabet, at der i købsaftalen vedrørende hesten var en bindende voldgiftsklausul, som sagsøger nok havde overset. Han ville derfor påstå sagen afvist fra retten, og han bad selskabet tage stilling til – inden han indgav svarskrift – om omkostningerne til en voldgiftssag ville være dækket under retshjælpsforsikringen.

Selskabet har i mail af 17/6 2015 til klagerens advokat anført, at "såfremt retten henviser sagen til behandling i Voldgiftsretten bekræfter vi dækning efter almindelige betingelser".

Klagerens advokat nedlagde herefter påstand om afvisning af retssagen med henvisning til voldgiftsklausulen, og sagsøger hævede sagen og indledte i stedet voldgiftssag.

Nævnet bemærker, at det følger af voldgiftslovens § 8, stk. 1, at rettens beslutning om at afvise en retssag om tvister, der efter aftale mellem parterne skal afgøres ved voldgift, sker efter påstand. Retten kan ikke af egen drift afvise sagen eller i øvrigt foretage henvisning af sagen til behandling ved voldgift.

Nævnet finder, at selskabets dækningstilsagn i mailen af 17/6 2015 er noget uklart, men at selskabet efter en samlet vurdering må anses for at have givet klageren et løfte, som han måtte forstå således, at selskabet var indforstået med at give dækning i henhold til

forsikringsbetingelserne for omkostningerne til en voldgiftssag, hvis advokatens afvisningspåstand måtte føre til, at sagsøger forfulgte sit krav mod klageren ved voldgift.

Nævnet har lagt vægt på, at dækningstilsagnet i modsat fald ville være uden indhold, idet retten ikke af egen drift tager stilling til en voldgiftsklausul, som ikke påberåbes af nogen af parterne. Selskabets tilsagn må derfor rimeligvis forstås som en accept af, at advokaten påberåber sig voldgiftsklausulen. Det er endvidere nævnets opfattelse, at selskabet må være nærmest til at bære risikoen for uklarheder i sit tilsagn, der kan have væsentlig betydning for klagerens retslige dispositioner.

Nævnet finder derfor, at selskabet skal yde forsikringsdækning for klagerens udgifter til voldgiftsbehandlingen i henhold til forsikringsbetingelserne. Det kan i den forbindelse ikke have nogen afgørende betydning, at sagsøger valgte at hæve retssagen, inden retten fik anledning til at tage stilling til afvisningspåstanden. Det, som selskabet i øvrigt har anført, findes heller ikke at kunne føre til andet resultat.

Nævnet finder endvidere, at selskabet skal erstatte klagerens rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand til at forfølge kravet om retshjælp mod selskabet, jf. forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3, og at dette beløb efter en skønsmæssig vurdering skal fastsættes til 5.000 kr. eksklusiv moms, idet nævnet forudsætter, at advokaten fremlægger en faktura. Nævnet har ud over nærværende klagesags udfald lagt vægt på, at spørgsmålet om retshjælpsdækning efter nævnets opfattelse indeholder indviklede juridiske problemstillinger. Nævnet bemærker, at det anførte beløb alene vedrører tiden inden indgivelse af klage til nævnet, idet det fremgår af nævnets vedtægter, at ingen part betaler omkostninger ved nævnsbehandlingen til den anden part.

19. 88649

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Tryg Forsikring A/S, skal anerkende at yde retshjælpsdækning til klagerens voldgiftssag. Selskabet skal dække hendes advokatudgifter med 5.000 kr. eksklusiv moms vedrørende advokatbistand til at rejse kravet om retshjælp over for selskabet.

Klagegebyret tilbagebetales.

Peter Thønnings